

specifikace: K projednání a rozhodnutí věci, v níž se insolvenční dlužnice svou žalobou v řízení zahájeném po zahájení příslušného insolvenčního řízení domáhá z pozice zástavce proti zástavnímu věřiteli určení neplatnosti smluv o zřízení zástavního práva k nemovitostem ve vlastnictví žalobkyně, je dána věcná příslušnost krajských (insolvenčních) soudů.

§ 7a písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

§ 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

Ncp 649/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **Ing. L. Č., Ph.D.**

proti

žalované:

Raiffeisenbank a.s., IČO 49240901
sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4

o neplatnost smluv o zřízení zástavního práva k nemovitostem,

vedené u Okresního soudu v Náchodě pod sp. zn. 10 C 76/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

- I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.**
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Krajskému soudu v Hradci Králové.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou doručenou Okresnímu soudu v Náchodě (dále jen „předkládající soud“) dne 17. 3. 2020 domáhá proti žalované určení neplatnosti příslušných (dvou) smluv o zřízení zástavního práva k nemovitostem (dále jen „Smlouvy“). Z obsahu kopií Smluv připojených k žalobě se podává, že ve Smlouvách je jako jeden ze zástavců uvedena právě žalobkyně, jako zástavní věřitel žalovaná a jako osobní dlužníci dvě fyzické osoby odlišné od účastníků tohoto řízení.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí o věcné příslušnosti s tím, že žaloba byla podána za probíhajícího insolvenčního řízení na majetek žalobkyně, „předmět žaloby - zástavní právo k nemovitostem ve spoluvlastnictví žalované (poznámka nadřízeného soudu – zjevně míněno ve spoluvlastnictví „žalobkyně“) – bylo zřízeno před zahájením insolvenčního řízení“, a proto „se jedná o incidenční spor ve smyslu ust. § 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 282/2006 Sb. (poznámka nadřízeného soudu - zjevně míněno zákona č. „182/2006 Sb.“), insolvenčního zákona“ a „k projednání věci je dle ust. § 7a písm. b) insolvenčního zákona věcně příslušný Krajský soud, konkrétně Krajský soud v Hradci Králové“.
3. Účastníci se přes informativní výzvu předkládajícího soudu (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř.), k otázce věcné (ne)příslušnosti soudu nevyjádřili.
4. Podle § 7 část věty před středníkem zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“), nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních.
5. Podle § 7a písm. b) IZ, krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně v incidenčních sporech.
6. Podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ, incidenčními spory jsou spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem.
7. Standardní soudní praxe, jejímž výrazem je mimo jiné rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2018, sp. zn. 29 Cdo 6037/2016, ke svému obecnému závěru (k němuž se Nejvyšší soud přihlásil i v usnesení sp. zn. 29 Cdo 1714/2017) – totiž, že „spor o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, zahájený v průběhu insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka, je incidenčním sporem ve smyslu ustanovení § 159 odst. 1 písm. g) insolvenčního zákona“ s tím, že „k projednání takového sporu jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy“ – dospívá mimo jiné na podkladě úvahy, že cílem § 231 IZ je „zajistit, aby otázka platnosti právního úkonu, jež je určující pro příslušnost majetku dlužníka do jeho majetkové podstaty nebo pro identifikaci závazků dlužníka, nebyla v průběhu insolvenčního řízení účelově vytěšňována“ (viz též rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 7. 2013, sp. zn. 29 Cdo 392/2011, uveřejněný v časopise Soudní judikatura, č. 9, ročník 2014, pod č. 110).
8. Při promítnutí právě konstatovaného do poměrů projednávané věci, kdy - jak se podává ze zápisů v insolvenčním rejstříku - insolvenční řízení žalobkyně jako dlužnice (sp. zn. XY, vedené před Krajským soudem v Hradci Králové) bylo zahájeno insolvenčním návrhem žalobkyně došlým soudu dne 12. 11. 2015, kdy řízení v této věci bylo zahájeno v průběhu takového insolvenčního řízení a kdy žalobou požadované určení k termínu zahájení tohoto řízení - jenž je přitom určující z hlediska založení věcné příslušnosti soudu (§ 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., s přihlédnutím k § 7 IZ) – se dotýká majetkové podstaty dlužnice, lze uzavřít, že spor v této věci je incidenčním sporem podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ; k projednání a rozhodnutí takového typu sporů je přitom dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 7a písm. b) IZ.
9. Z těchto důvodů nadřízený soud pod bodem I. výroku tohoto usnesení rozhodl tak, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné krajské soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř., s přihlédnutím k § 7 IZ).
10. Rozhodnutí pod bodem II. výroku tohoto usnesení podle § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. (s přihlédnutím k § 7 IZ) se opírá o skutečnost, že insolvenčním soudem

je v daném případě Krajský soud v Hradci Králové (§ 7b odst. 4 IZ); rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 8. října 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu